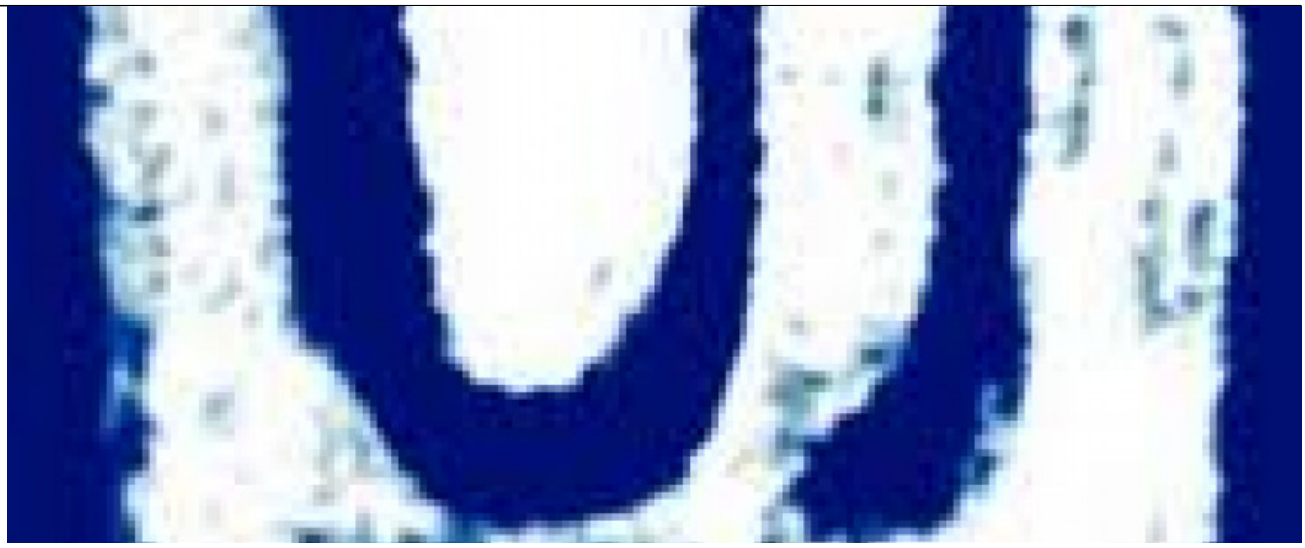

Szókimondó - Tényleg nem értem?

2012 július 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vagy nem akarom érteni némely emberszabású viselkedését. Például von Dohnányi dirigenterét. A nagyapját ártatlanul meghurcolják, lefasisztázzák, hazátlanná alázzák, betiltják, és erre akkor ?kelme az Új Színház csámcsám-ürügyén benyal ?se megnyomorítóinak.

Göncz Árpi bácsi. Kommunista börtöntöltelék volt. Emlékszem, besuttyankodott a Magvet?be szobatársn?mhöz, alázatosan „becsorgott az ajtó alatt, mint Rakasaki Rakasa mongol bélyeggy?jt?”, és amikor köztársasági elnöki méltóságként választhatott barátja, a tiszteletre méltó Antall József és az ?t megalázók között, az utóbbiak ánuszába bújt. Lánya, Göncz Kinga, vészbanya a Macbethb?l apja meggyötr?i iránti hálából gy?lölködik nemzete ellen.

Vagy Görgey. Gáborra magyarosít gyorsan Artúrról, kommunisták iránti alázatból? Nagyapját leárulózzák, lakásukat kommunista gengszterek államosítják, kitelepítik, megfosztják mindenükt?l, de még a kocsonyás állagú Radnóti Sándor is belerúg végszóként 1989-ben: ám Görgey is azonosul az ?t megalázó politikai brigantikkal. A családi ellenség Apró-pereputtyal bratyizik.

És Konrád György? Arcán kiragyázik rücskös lelke, elárulja az ?t védelmez? barátját, totálisan tönkretéve annak életét. Azért mert a kádári titkosszolgálat betrottyantotta.

Netán emlegessük ifjabb Rajk Lászlót? A posztkommunista-liberális támfalat, akinek apját a lehet? leggaládabbul árulja el saját barátja és fia keresztapja, és (nem érdemtelenül ugyan, de csúful) fölakasztják. És Rajk László apja hóhéraihoz csatlakozott.

És mit szóljunk Nagy Imre leszármazottairól? A hóhérokkal együtt proccolnak az összedrótozott hulla síremléke el?tt.

És Pomogáts? A posztnépi írók és határon túl verg?d?k tudós tudora? Három per hármasságától csöpögnek a lapok, Vigília, Népszava, 168 óra. Meghurcolták, bebörtönözték, s a lehet? legaljasabb módon, súlyos beteg anyjával fenyeget?zve kényszerítették arra, hogy aláírjon. És kikhez sorol be a rendszerváltozás után? Medgyessy nyakába ugrik és összecsókolja a nyílt színen, hálálkodva a Széchenyi-díjért, majd Gyurcsány tanácsadó kurátorává mélyül, de amikor az ?szödi szókrakantyú bukása fölsejlik, úgy rugaszkodik el t?le, hogy mellesleg Németh Lászlóba is belerúg. Megteheti, mert a posztnépiek bálványként továbbnyalogatják, mint valami vattacukor-afrodiziákumot.

Molnár Gál is megistenül. Alighogy kiderül róla: három per hármas volt, barátait jelentgette, az ?t addig utáló ballibbenty?k is magasztalni kezdik, hogy milyen zseniális színházi kritikák sunyi följelentései.

Szabó István egyenesen büszke tevékenységére és az egekbe megy, részt vesz minden 1990 utáni újkommunista disznóságban.

Amit viszont ?rjít?en nem értek: a valóban tehetséges Esterházynak mi keresnivalója van a kolontári halálosan vörös iszaposok között? Vele bántak el a legaljasabbul. Apját, a kiszolgáltatott, négygyermekes grófot megverték, besúgóvá nyomorították, mert gyermekeit el kellett tartania, alkoholizmusba és a halálba kergették, és ezek után gyurcsánykodik apja hóhéraival? Amikor err?l beszéltem barátaimnak, kinevettek. „Mit nem értesz ezen? A három per hármas besúgónak, a tartótisztnek, az ávéhás ver?legénynek a balliberális oldalon van a helye. Abszolúte logikus a köt?dés, még akkor is, ha a nyámnyila, gerinctelen nemzeti oldal is megalkuszik. És hol van a stex? A nemzeti oldalon? Te oktalan majom!”

Bátorságot számon kérni test és léleknyomorító diktatúrában irtó nehéz. De a lelki tartást, az emberi méltóságot meg?rizni a demokráciában, kötelesség. Még akkor is, ha rossz üzlet. És ezt hiányolom bel?lük nem a dugonics-tituszkodást.

Szalay Károly - demokrata.hu

Ajánló